

Men for mig er det netop et moment, der angiver en parallel til den nuværende skatteministers håndtering af den aktuelle sag på dagens dagsorden; en sag, som oven i købet blev løst med henvisning til løsningen ved Bikubens delvise overtagelse af Bornholmerbanken.

Jeg tror – og det er derfor, jeg har taget ordet her i sagen – det er på tide, at vi her i Folketinget om ikke andet så samles om at behandle hinanden ens og ordentligt. Oppositionen kan nå at besinde sig endnu. Jeg har ikke så forfærdelig stor tiltro til, at det vil lykkes for hr. Thor Pedersen, fru Kirsten Jacobsen og fru Pernille Sams, men der er mere end 80 andre medlemmer på den borgerlige fløj, der både har anledning til og mulighed for eftertanke.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Finansministerens indlæg var besynderligt. Der er jo ikke tale om nogen hetz her; der er tale om, at man er nødt til at tage det politiske ansvar, hvis man har det.

Vi står med en regering, som har administreret klart ulovligt. Vi står med en beretning, som klart konkluderer, at der er givet et ulovligt fradrag, at det er skatteministeren, der har truffet beslutning om det, og at skatteministeren vidste, hvad han gjorde.

Til trods for at finansministeren nu her holder en klar forsvarstale for skatteministeren, kan vi ikke engang få den samme finansminister eller hans statsminister til at sige, at regeringen selv mener, at Folketinget har fået korrekte oplysninger om sagen. Så man holder altså en lang forsvarstale, men man tør ikke en gang sige til Folketinget, at Folketinget er blevet korrekt informeret. Det er den regering, der trådte til og udråbte sig selv som moralens vogter i moralens årti, som nu løber fra det politiske ansvar lige så hurtigt, som den overhovedet kan.

Tilbage står det ubesvarede spørgsmål så stadig ubesvaret, til trods for at det er stillet til justitsministeren. Men det kan være, at finansministeren så vil svare på det. Hvorfor har man ikke i det mindste spurgt domstolene? Og hvorfor har man ikke spurgt Frank Poulsen, om han vil fortsætte undersøgelsen?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg har svaret fru Pernille Sams på hendes spørgsmål, og det ville fremme debatten, hvis man hørte efter, når man fik svar på sine spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Det var et bemærkelsesværdigt indlæg, vi hørte fra finansministeren, og det var især bemærkelsesværdigt, fordi det var finansministeren, der kom med indlægget.

Jeg er nødt til at reagere, når finansministeren står her og advarer imod den politiske tone og taler om, at vi må samles om at behandle hinanden ens, og taler om uforsonlighed og om ønsket om at gå efter manden. Så lang tid er det vel ikke siden finansministeren har været i opposition, at han har glemt, hvad det egentlig er, der har været bestemmende for meget af tonen i debatten i dag. Den er jo en uundgåelig følge af den stramning, som Socialdemokratiet i opposition anlagde i sin vurdering af ministres ansvar.

Det var noget, der startede for 10-12 år siden som en kalkunjagt – som man kaldte det – af en mere uskyldig karakter. Men så blev det jo pludselig mere alvorligt, da Socialdemokratiet skiftede formand og den nye formand begyndte at anlægge en moralsk indgangsvinkel, og det er derfor statsministerens politiske anvendelse af moraldebatten, der nu rammer ham selv og hans regering, og som har ført til, at finansministeren på hans vegne ømmer sig så højlydt. For hvad har debatten i dag afklaret, når vi skærer igennem alle de forsøg, der er gjort på at lægge røgslør ud?

Debatten har afklaret, at der er givet urigtige oplysninger til Folketinget. Det er den socialdemokratiske ordførers egen formulering, og det er det, statsministeren skal have undersøgt noget mere, inden han drager konklusioner.

Dér er jeg nødt til at minde om en sag, der slet ikke har været nævnt i dag, for den har ikke passet sammen med røgslørsudlægningerne. Det er en sag, der ligger knap to år tilbage: dengang skatteministeren hed Anders Fogh Rasmussen. Da blev den såkaldte sag om kreativ bogføring undersøgt af en dommer, og der fremkom en rapport, som sagde, at Folketinget havde modtaget urigtige oplysninger, idet det var blevet fortalt, at der var sat en særlig undersøgelse i gang, men siden viste det sig, at den først blev sat i gang 14 dage efter. Dengang var der ikke behov for yderligere undersøgelser.

Jeg husker min dybe beundring for den radikale leders, den nuværende økonomiministers, evner til hurtiglæsning, idet hun tilsyneladende kunne sluge denne 1.000 siders rapport og drage sine konklusioner i løbet af en nat.